

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

Sect. I. Quid sit peccatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

quod non faceret, si duobus æquale jus ad aliquid haberet, totum uni tribueret, quia sic personarum acceptionem committeret contra juris regulam 12. n. 6. ubi dicitur, *In iudiciis personarum acceptionem habendam non esse*, quare in tali casu, vel compositionem aliquam æquam consentaneam litigantibus suadere debet; vel etiam mutare potest; vel uni dimidium, alteri dimidium alterum juris aut rei, de qua lis est, adjudicare.

CAPVT II.

De Peccatis.

SECTIO I.

Quid sit Peccatum.

QVÆSTIO proposita intelligenda est non de peccato originali, quod aliena culpa contrahitur, de quo in priori hujus operis parte tractatum est, sed de peccato actuali, quod proprio voluntate incurritur. Hoc autem peccatum definitur à S. Augustin. Lib. 22. cont. Faust. cap. 27. *Factum est, vel concupitum, contra legem Dei æternam*, & à S. Thomas 1. 2. q. 71. a. 6. dicitur, peccatum commissionis nihil aliud esse, quam actum humanum malum, & à recta ratione devium.

Quod ut clarius intelligatur, observandum est, ad rationem peccati duo præsertim requiri; nimirum; ut talis actus sit humanus, id est, voluntarius & liber; deinde, ut sit malus & pravus, id est, ut careat debita commensuratione ad suam regulam: regula autem actus humani propria est recta hominis ratio; (ut supra dictum est) remota vero, sed principalis ac primaria, est ipsa lex æterna, quæ per naturalis rationis lumen cuique manifestatur, dicente apostolo Roman. 2. quosvis homines gestare *Opus legis*

scriptum
ipsum
dictis de
ad substantia
teriale?
eiusdem
committit
vatio re
æterna,
actum h
Peccatum
de civitate
humana
illa effect
cap. 7. g
Ansel. l
Non est,
sed tant
Obs
compre
omissio
ad 1.)
ideoque
debet
de aliis
Obs
ad 5. p
verò à
rant fo
gi verò
quod
Dei o
ne S.
ut
scriptum

scriptum in cordibus suis, testimonium reddente illis conscientia
 ipsorum. Atque ideo S. Augustinus & S. Thomas in supra
 dictis definitionibus primo posuerunt id, quod pertinet
 ad substantiam actus humani, tanquam ipsius peccati ma-
 teriale? deinde id, quod pertinet ad rationem mali? ut
 eiusdem peccati formale. Ratio enim formalis peccati (ut
 communiter docent Theologi nihil est aliud, quam pri-
 vatio rectitudinis illius? quam homo ex præscripto legis
 æternæ, & dictamine rectæ rationis inducere tenetur in
 actum suum: unde idem S. Aug. tract. 1. in S. Ioan. dicit
 Peccatum esse nihil, quia per verbum factum non est: & lib. 12.
 de ciuit. cap. 7. Nemo, inquit, querat causam efficientem
 humanæ voluntatis? non enim est efficiens sed deficiens? quia nec
 illa effectio est, sed defectio. S. Ambr. lib. de Isaac & anima
 cap. 7. Quid est, inquit, malitia, nisi boni indigentia? & S.
 Ansel. lib. de concordia præscientiæ cum lib. arbit. cap. 1.
 Non est, inquit, iniustitia qualitas, aut actio aut aliqua essentia,
 sed tantum absentia debita iustitiæ.

Observandum est præterea, in præfatis definitionibus
 comprehendenda peccata, non solum commissionis, sed etiam
 omissionis: nam (ut rectè docet S. Thom. supra in resp.
 ad 1.) affirmatio & negatio reducuntur ad idem genus,
 ideoque in illa definitione per factum, etiam intelligi
 debet non factum; per dictum, non dictum; & sic
 de aliis.

Observandum denique ex eodem S. Doctore in resp.
 ad 5. peccatum alia ratione considerari à Philosophis, alia
 verò à Theologis. Philosophi siquidem peccatum confide-
 rant solummodò prout rectæ rationi aduersatur? Theolo-
 gi vero ulterius progrediuntur, & in peccato attendunt,
 quod sit contra Dei voluntatem ac legem, adeoque ipsius
 Dei offensa quædam & iniuria: unde in peccati definitio-
 ne S. Aug. rectè dixit, illud esse contra legem Dei æternam
 ut præcipuam, & maximam ipsius peccati de-
 formitatem ob oculos
 poneret.